

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 521/2016
03.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Андраш Молнар, адвокат из ..., против туженог ЈП "Србијагас" Нови Сад, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2925/15 од 17.12.2015. године, у седници већа одржаној 03.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2925/15 од 17.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 329/2015 од 01.10.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца од 12.02.2015. године као и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад, на пословима ... или да га распореди на друго одговарајуће радно место, које одговара његовој стручној квалификацији. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2925/15 од 17.12.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 329/15 од 01.10.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на које ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано истиче да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП и да је одлучено о захтеву о коме је раније правноснажно пресуђено у предмету Основног суда у Новом Саду П1 2140/2013 (Гж 2215/2015 од 22.10.2015. године).

Парница Основног суда у Новом Саду П1 2140/13 је вођена поводом отказа уговора о раду по решењу туженог од 26.11.2013. године, применом отказног разлога из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13) и то због повреде радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду коју је запослени учинио својом кривицом, док је оспорено решење у овом поступку – решење о отказу уговора о раду од 12.02.2015. године донето по другом правном основу, односно зато што је правноснажно осуђен због кривичног дела на раду или у вези са радом (члан 179. став 1. тачка 2. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05, 61/05...75/14). Тужени се током поступка изјаснио да је извршење првобитног решења о отказу од 26.11.2013. године одложено до доношења пресуде кривичног суда по решењу инспектора, због чега је тужени вратио тужиоца на рад, па је након доношења правноснажне кривичне осуђујуће пресуде, тужиоцу оспореним решењем поново отказан уговор о раду, али из другог разлога – постојање осуђујуће правноснажне кривичне пресуде за дело учињено на раду, односно у вези са радом.

Ревизијом се неосновано истиче да су судови повредили начело непосредности прописано чланом 4. Закона о парничном поступку јер су одлуку засновали на чињеничном стању утврђеном у другим поступцима и то парничном поступку Основног суда у Новом Саду П.2140/13 и кривичном поступку Основног суда у Сомбору К1560/13. Чињенично стање у овом поступку суд је утврдио извођењем предложених доказа. Чињенице утврђене изреком пресуде парничног и кривичног суда, првостепени суд је правилно узео за доказане, јер наступањем правноснажности сматра се истинитим оно што је изреком пресуде утврђено (*res iudicata pro veritate habetur*).

На утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право одбијањем тужбеног захтева којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог ЈП "Србијагас" Нови Сад од 12.02.2015. године о отказу уговора о раду тужиоца као и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад, услед постојања отказног разлога прописног чланом 179. став 1. тачка 2. Закона о раду 24/05 ... 75/14) и члана 61. став 2. тачка 2. Колективног уговора туженог од 03.02.2015. године, важећег у време доношења оспореног решења, зато што је правноснажно осуђен за кривично дело учињено на раду или у вези са радом. Код постојања овог отказног разлога, није обавезно издавање упозорења о отказу, у смислу члана 180. Закона о раду. Тужилац је кривично дело извршио у току службеног пута, на који је упућен у циљу извршавања радних задатака и за који је плаћен, због чега су нижестепени судови правилно закључили да је кривично дело извршено на раду, односно у вези са радом, супротно наводима ревизије.

Имајући у виду да се ревизијом се понављају жалбени наводи, који су оцењени од стране другостепеног суда и да се детаљним образлагањем ревизијске одлуке не би постигло ново тумачење права, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) ревизију одбио и дао скраћено образложење.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**